

Hoe zit het met...

De inwerkingtreding van de herziening burgerlijk procesrecht, per 1 januari jl., dwingt tot enkele veranderingen in de dagvaarding. De meeste nieuwe vereisten moeten op straffe van nietigheid in acht worden genomen. Op de volgende pagina's een nieuwe model-dagvaarding, op deze pagina's enkele opmerkingen over bijzondere situaties.

Willem Heemskerck
redactielid

de dagvaarding nieuwe stijl?

Per 1 januari 2002 is (onder meer) wetsvoorstel 26 855 in werking getreden, betreffende de Herziening van het procesrecht voor burgerlijke zaken, in het bijzonder de wijze van procederen in eerste aanleg.¹ Het nieuwe procesrecht voorziet in een aantal algemene vereisten waaraan alle exploiten (dus in ieder geval het exploit van dagvaarding, maar ook bijvoorbeeld een betekeningsexploit of een beslagexploit) dienen te voldoen (art. 45 Rv)², en daarnaast een aantal bijzondere vereisten waaraan het exploit van dagvaarding óók moet voldoen (art. 111 Rv). Voor een dagvaarding nieuwe stijl moet derhalve aan de vereisten van art. 45 Rv én aan de vereisten van art. 111 Rv worden voldaan en wel op straffe van nietigheid (art. 120 lid 1 Rv). Slechts het niet in acht nemen van de in art. 111 lid 3 Rv neergelegde 'substantiëringsplicht' en 'bewijsaandragplicht' wordt gezien art. 120 lid 4 Rv niet met nietigheid bedreigd.

Hoewel de meeste vereisten die in de art. 45 en 111 Rv worden gesteld ook al in art. 5 Rv-oud werden gesteld, blijkt de behoefte aan een nieuwe 'model-dagvaarding' groot te zijn. Op de volgende pagina's is zo'n dagvaarding afgedrukt³, waarbij uitgegaan wordt van een 'gewone' rechtbankprocedure, sector civiel. Omwille van de hanteerbaarheid is de dagvaarding aan de hand van een fictieve casus ingevuld, klaar voor verzending aan de deurwaarder. Afwijkingen voor de situatie dat van meer gedaagden sprake is, voor de kantonprocedure en voor het kort geding volgen hierna.

Meer gedaagden

Art. 79 Rv-oud bepaalde dat bij meerdere gedaagden, waarvan één of meer niet verschenen, de zaak werd aangehouden, ten einde eiser(s) of één van de wel-verschenen gedaagden in de gelegenheid te stellen het verstek aan de niet-verschenen gedaagde(n) te betekenen, met oproeping van alle partijen tegen een nieuwe roldatum. Eerst na deze oproeping werd het vonnis – ook al werd in het verstek volhard – als op tegenspraak gewezen beschouwd, zodat daartegen geen verzet meer openstond.

Art. 140 Rv vormt wat dat betreft een verbetering: het bepaalt dat mits ten aanzien van de niet-verschenen gedaagde(n) bij dagvaarding de voorgeschreven formaliteiten en termijnen in acht zijn genomen, verstek wordt verleend en het vonnis aanstonds – dus zonder herhaalde oproeping – als op tegenspraak gewezen zal worden beschouwd. Art. 111 lid 2 sub i Rv stelt in dat verband een extra vereiste aan een dagvaarding met méér gedaagden, te weten dat op de in art. 140 Rv neergelegde rechtsgevolgen wordt gewezen.

Kantonzaken

In kantonzaken gelden ten opzichte van het model slechts enkele afwijkingen. Art. 111 lid 2 sub b Rv bepaalt dat 'in zaken waarin partijen in persoon kunnen procederen' – de vaste aanduiding voor kantonzaken – de naam en het adres van de gemachtigde (diens *kantoor*adres als het een beroepsge-machtigde betreft en diens *woon*adres als dat niet het geval is)⁴ worden vermeld,

indien eiser bij gemachtigde procedeert. Verder dient uiteraard bij de rechter die van de zaak kennis neemt de (betreffende) sector kanton van de rechtbank te worden vermeld.⁵ Tot slot bepaalt art. 111 lid 2 sub g Rv dat vermeld wordt op welke wijze gedaagde in het geding moet verschijnen, te weten in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde, voorts dat aangezegd wordt dat gedaagde op de in art. 81 leden 1 en 2 Rv bedoelde wijze kan antwoorden en dat aan niet-verschijnen de in art. 139 Rv neergelegde consequentie zal worden verbonden.

Eén en ander leidt tot de volgende tekstsuggestie, te plaatsen onder 'met de uitdrukkelijke vermelding':

- (1) dat gedaagde mondeling kan antwoorden ter zitting, maar ook schriftelijk ter zitting of door voorafgaande indiening ter griffie van een conclusie van antwoord en
- (2) dat als gedaagde niet (mondeling of schriftelijk) antwoordt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen de kantonrechter de vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt.

Kort geding

De president in kort geding heet niet langer meer president, nu deze term in art. 15 lid 2 RO voortaan is gereserveerd voor de voorzitter van het bestuur van een gerecht, maar zal vanaf 1 januari 2002 met de verschrikkelijke term 'voorzieningenrechter' door het leven moeten gaan;⁶ slechts ter zitting zal hij nog als president mogen worden aangesproken, aldus art. 50 lid 3 RO. Dat betekent dat iemand moet worden gedagvaard voor 'de voorzieningenrechter bij de rechtbank te .....(eventueel toe te voegen: sector kanton, nevenvestigingsplaats .....).⁷

Verder kent de kortgeding-dagvaarding dezelfde vereisten als een dagvaarding in een bodemzaak, zij het dat niet blijkt of, en zo ja welke, aanzegging omtrent de wijze van verschijnen van gedaagde moet worden gedaan. Op grond van art. 255 lid 1 Rv kan gedaagde in een kort geding bij de sector civiel behalve bij procureur ook in per-

soon procederen, maar zich niet weer laten vertegenwoordigen door een gemachtigde, die geen procureur is. In een kort geding bij de sector kanton kan hij in persoon procederen, maar naar aan te nemen valt – vgl. art. 79 lid 1 Rv – ook bij gemachtigde die geen procureur is. Noch art. 111 lid 2 sub g noch sub h Rv sluit daarop aan. Zekerheidshalve ware ervoor te kiezen om in ieder geval aan te zeggen dat gedaagde in persoon of bij procureur (respectievelijk in kantonzaken: bij gemachtigde) kan verschijnen. Nu een kort geding voor de voorzieningenrechter een zaak in eerste aanleg betreft, dienen op grond van art. 111 lid 2 sub i Rv in ieder geval de consequenties van verstek te worden vermeld.

Art. 112 Rv stelt daarnaast dezelfde extra vereisten aan het exploit van de kortgeding- dagvaarding als art. 5a Rv-oud, te weten dat mededeling wordt gedaan dat bij verschijning vast recht wordt geheven, alsmede de hoogte daarvan, met de toevoeging dat aan on- en minvermogens van het vast recht vermindering kan worden verleend.

In kort geding moet in beginsel ook worden voldaan aan de substantiëringsplicht en de bewijsaandragplicht, nu nergens is bepaald dat die vereisten aan het exploit van de kort geding dagvaarding niet behoeven te worden gesteld.⁸ Niettemin kan de bewijsaandragplicht in kort geding niet als heel zinvol worden beschouwd, waar immers de wettelijke bewijsregels in kort geding niet gelden; eiser doet er beter aan om zijn schriftelijk bewijsmateriaal voorafgaand aan de zitting te produceren en eventuele getuigen naar de zitting mee te nemen. De substantiëringsplicht kan voor een concentratie van het debat op de zitting wel zinvol zijn, maar het laat zich niet snel indenken welke gevolgtrekkingen de voorzieningenrechter geraden zou kunnen achten, als aan die plicht niet wordt voldaan. ■

Noten

- 1 Wet van 6 december 2001, *Stb.* 580. Zie voor de inwerkingtreding het Besluit van 10 december 2001, *Stb.* 621 en voor de definitieve (nieuwe) nummering de Beschikking van Minister van Justitie van 14 december 2001, *Stb.* 623.
- 2 Deze en volgende artikelen uiteraard in de nieuwe nummering; als naar een vóór 1 januari 2002 geldende bepaling wordt verwezen treft men de toevoeging (art.....Rv)-oud.
- 3 Met dank aan mijn kantoorgenoot mr. H.C. Grootveld voor zijn handzame opmerkingen.
- 4 Zie TK 1999-2000, 26 855, nr. 3, p. 98
- 5 Zie voor een invulsuggestie *Advocatenblad* 2001, p. 822, l.k..
- 6 Zie voor een gelijke afschuw Eerste Kamerlid Broekers-Knol (VVD), *Handelingen EK 2001-2002*, p. 523, l.k.
- 7 Op grond van art. 254 lid 4 Rv zal, mits aan de sectorale competentiebepalingen is voldaan, voortaan een volwaardig kort geding bij de kantonrechter kunnen plaatsvinden; de voorlopige voorziening van art. 116 Rv-oud liet zich immers niet met een kort geding vonnis vergelijken.
- 8 Voorzover na te gaan is de vraag of deze vereisten in kort geding al dan niet zouden moeten gelden in de parlementaire geschiedenis op wetsvoorstel 26 855 in het geheel niet onder ogen gezien.

Model dagvaarding

Concept-exploot van een dagvaarding voor een rechtbankprocedure, sector civiel¹

Heden, de januari tweeduizendtwee,² ten verzoeken van **Gerardus Cornelis Passchier**, handelend onder de naam Passchier's Houthandel, wonende te Vledder, gemeente Westerveld,³ te dezer zake woonplaats kiezende te Den Haag aan het Koningin Julianaplein nr. 30, gebouw Babylon, kantoren A, vijfde verdieping, ten kantore van mr. W. Heemskerk (postbus 11756, 2502 AT) die tot procureur wordt gesteld;⁴

heb ik⁵

6

Gedagvaard:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **Aannemingsbedrijf Odinot b.v.**, gevestigd en kantoor houdende te Oegstgeest aan de Grunerielaan nr. 11⁷, aldaar mijn exploot doende en een afschrift dezes latende aan:⁸

Om:

op dinsdag, de vijfde februari tweeduizendtwee, des voormiddags te 9.00 uur,⁹ niet in persoon, doch vertegenwoordigd door een procureur,¹⁰ te verschijnen ter terechtzitting van de rechtbank¹¹ te Den Haag, die alsdan en aldaar gehouden zal worden in het Paleis van Justitie aan de Prins Clauslaan nr. 60;¹²

Met de uitdrukkelijke vermelding:

dat indien gedaagde niet op de eerste of op een door de rechtbank nader bepaalde roldatum in het geding verschijnt dan wel verzuimt een procureur te stellen, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechtbank verstek tegen hem zal verlenen en de vordering zal toewijzen, tenzij deze haar onrechtmatig of ongegrond voorkomt.¹³

Teneinde:

alsdan namens mijn requirant als eiser te horen eis doen op de volgende gronden:¹⁴

1. Eiser heeft op 12 januari 1993 met gedaagde een (mondelinge) overeenkomst gesloten, waarbij eiser zich heeft verplicht om gedaagde 1200 eikenhouten planken te leveren van elk 10 m x 20 cm x 2 cm ad f 30,-, exclusief transportkosten ad f 1.095,-, een en ander inclusief BTW.
2. Eiser heeft de planken op 16 februari 1993 op gedaagdes kantooradres in Oegstgeest doen afleveren.
3. Eiser heeft gedaagde voor de planken op 2 maart 1993 een factuur toegezonden ten bedrage van f 37.095,-, met daarin gesteld een betalingstermijn van veertien dagen. Een kopie van deze factuur is als bijlage 1 aan dit exploot gehecht. Gedaagde heeft deze factuur ondanks herhaalde aanmaning tot op heden onbetaald gelaten, zodat eiser recht en belang heeft om daarvan nakoming in rechte te vorderen.

Verweren en gronden¹⁵

4. Gedaagde heeft in de aan deze procedure voorafgaande correspondentie tegen de vordering van eiser de volgende verweren aangevoerd:
  - a. de vordering van eiser is op grond van art. 3:307 lid 1 BW verjaard;
  - b. gedaagde is in ieder geval niets verschuldigd, althans niet het gehele factuurbedrag, omdat overeengekomen zou zijn dat de planken uiterlijk op 1 februari 1993 dienden te worden afgeleverd, omdat zij toen dienden te worden gebruikt voor een bepaald project van gedaagde. Nu de planken – aldus gedaagde – niet tijdig zijn afgeleverd, heeft gedaagde ze gebruikt voor een ander project, waarvoor hij echter minder zou hebben kunnen (doorbe)rekenen;
  - c. gedaagde is voorts in ieder geval niets verschuldigd, althans niet het gehele factuurbedrag, omdat het hout – anders dan zou zijn afgesproken – veel knoesten bevatte;
  - d. gedaagde is in ieder geval geen wettelijke rente (vanaf 16 maart 1993) verschuldigd, omdat deze haar nooit is aangezegd.

*Weerlegging*¹⁶

5. Geen van deze verweren zal naar de opvatting van eiser kunnen slagen:
- de vordering van eiser is met een brief van incassobureau Wodan van 8 november 1997 op de wijze als bedoeld in art. 3:317 BW gestuit (vgl. HR 1 december 2000, NJ 2001, 46, ro. 4.4). Een kopie van deze brief is als bijlage 2 aan dit exploit gehecht;
  - omtrent de afleverdatum zijn eiser en gedaagde niets overeengekomen; eiser heeft slechts gezegd dat hij dacht 'binnen een maand' aan de order te kunnen voldoen, welke termijn hij op vier dagen na ook heeft gehaald. Gedaagde heeft echter helemaal niet laten weten dat er met de order een bijzondere haast was gemoeid. Overigens ontslaat één en ander gedaagde in ieder geval niet (volledig) van haar betalingsverplichting, waar zij de factuur zonder protest heeft behouden en niet heeft gereclameerd, noch de gehele of gedeeltelijke ontbinding van de overeenkomst heeft ingeroepen en de planken niet heeft geretourneerd, maar voor een ander project heeft gebruikt;
  - omtrent 'knoesten' is tussen eiser en gedaagde niets afgesproken, waarbij nog komt dat eiser zich juist herinnert heel mooi glad hout te hebben afgeleverd. Ook hier geldt dat één en ander gedaagde in ieder geval niet van haar betalingsverplichting zou ontslaan, waar zij de planken immers heeft gebruikt.
  - naar het sedert 1 januari 1992 geldende recht behoeft wettelijke rente niet meer (zoals daarvóór in art. 1286 BW-oud) te worden aangezegd. Voldoende is op grond van art. 6:119 BW dat de schuldenaar in verzuim is. In casu is dat verzuim op grond van art. 6:83 sub a BW op 16 maart 1993 ingetreden, omdat op die datum de in de factuur van 2 maart 1993 gestelde betalingstermijn is verstreken.

*Bewijsmiddelen en getuigen*¹⁷

6. Eiser beschikt over een kopie van de hiervóór onder 3 genoemde factuur van 2 maart 1993 en voorts over een kopie van de hiervóór onder 5 a genoemde stuitingsbrief van 8 november 1997.¹⁸
7. Eiser beschikt verder over de volgende getuigen, die over de inhoud van de hiervóór onder 1 bedoelde overeenkomst kunnen verklaren: hijzelf en zijn echtgenote T.F.C. Passchier-Snethlage. Eiser heeft immers aan zijn echtgenote onmiddellijk na het telefoongesprek van 12 januari 1993 met C.A.P. Odinot, directeur van gedaagde, verslag van (de inhoud van) de daarbij gesloten overeenkomst gedaan.
8. Eiser beschikt verder over de volgende getuigen, die over de (goede) kwaliteit van het afgeleverde hout kunnen verklaren: hijzelf, zijn medewerker L. Griffioen en chauffeur J.P. van Riebeek.

*Bewijsaanbod*¹⁹

9. Eiser biedt – doch slechts voorzover op grond van art. 150 Rv de bewijslast op hem zou rusten – bewijs aan van zijn stellingen dat:
- eiser en gedaagde omtrent afleverdatum van het hout niets zijn overeengekomen;
  - gedaagde ook niet heeft laten weten dat, en zo ja waarom, aflevering vóór 1 februari 1993 voor haar belangrijk zou zijn;
  - eiser en gedaagde omtrent de kwaliteit van het hout – anders dan dat het eikenhout moest zijn – niets zijn overeengekomen;
  - dat het afgeleverde hout weinig tot geen knoesten bevatte en derhalve van hoge kwaliteit was;
10. Eiser biedt aan deze stellingen – en zijn andere stellingen, voorzover door gedaagde (nog) betwist – te bewijzen door alle middelen rechtens, in het bijzonder door getuigen, waaronder de hiervóór onder 7 en 8 genoemde.
11. Tot slot verzoekt eiser – met hetzelfde voorbehoud als hiervóór onder 9 geformuleerd – uw rechtbank om op de voet van art. 201 Rv een plaatsopneming te bepalen op de plaats(en) waar gedaagde het door eiser geleverde hout uiteindelijk heeft gebruikt, zodat uw rechtbank zelf zal kunnen vaststellen dat het van hoge kwaliteit is; gedaagde zal dan echter wel bij antwoord moeten aangeven in welk(e) project(en), dus wáár zij het hout precies heeft gebruikt.

Model dagvaarding

Wettelijke rente en buitengerechtelijke incassokosten.

1. De (samengestelde) wettelijke rente over de hoofdsom van f 37.095,- (€ 16.832,98) bedraagt van 16 maart 1993 tot 1 januari 2002 f 30.750,- (€ 13.953,76), met als berekeningsgrondslag (hoofdsom + jaarlijks samengestelde interest) vanaf 16 maart 2001 een bedrag van f 63.777,28 (€ 28.940,87).

13. De buitengerechtelijke incassokosten worden op grond van Aanbeveling II van het rapport Voor-werk II (*Advocatenblad* 2001, p. 216 e.v.) begroot op 2 punten van liquidatietarief III ad f 1.700,-, is f 3.400,- (€ 1.542,85).

Mitsdien:

Het de rechtbank behage om gedaagde bij vonnis te veroordelen om eiser tegen kwijting te betalen een bedrag van (€ 16.832,98 + € 13.953,76 + € 1.542,85 =) € 32.329,59, te vermeerderen met de wettelijke rente over € 28.940,87 vanaf 1 januari 2002 en de wettelijke rente over € 1.542,85 vanaf de dag der dagvaarding tot aan de dag der algehele voldoening, met veroordeling van gedaagde in de kosten van deze procedure en met verklaring dat dat vonnis uitvoerbaar bij voorraad zal zijn.

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder, €

deurwaarder²⁰

Deze zaak wordt behandeld door.....²¹

Noten

- Gebruik van dit model is op eigen risico en er kunnen geen rechten aan worden ontleend.
- Art. 45 lid 2 sub a Rv stelt het vereiste dat elk exploit, dus ook het exploit van dagvaarding, de datum van de betekening vermeldt; uiteraard wordt deze door de deurwaarder ingevuld. Die deurwaarder kan ingevolge art. 3 van de op 15 juli 2001 in werking getreden Gerechtsdeurwaarderswet elke deurwaarder in Nederland zijn, maar deze heeft op grond van art. 11 van die wet slechts in het eigen arrondissement een ministerieplicht.
- Art. 45 lid 2 sub b Rv vereist de naam, en in het geval van een natuurlijke persoon tevens de voornamen, en de woonplaats van degene op wiens verzoek de betekening geschiedt; van de eiser wordt overigens niet gevergd dat hij zijn volledig adres vermeldt, zie *Advocatenblad* 2001, p. 506, l.k..
- Art. 111 lid 2 sub c Rv vereist voor het exploit van dagvaarding in procureurszaken de naam en het kantooradres van de procureur die door eiser wordt gesteld. De behandelend advocaat – indien dat een ander is dan de gestelde procureur – behoeft niet te worden vermeld, maar het mag wel. Een dergelijke domiciliekeuze heeft op grond van art. 63 lid 1 Rv evenwel tot gevolg dat een verzet-, appel- of cassatiedagvaarding ook aan dat adres kan worden uitgebracht, zie verder *Advocatenblad* 2001, p. 744, l.k. en p. 745, r.k..
- Deze vermelding kan ook worden weggelaten, omdat zij in het merendeel van de deurwaardersstempels is opgenomen; blijkt dat niet het geval te zijn, dan kan de deurwaarder deze vermelding alsnog toevoegen.
- Art. 45 lid 2 sub c Rv vereist voor elk exploit vermelding van de voornamen, de naam en het kantooradres (voorheen in art. 5 lid 1 sub 2° Rv-oud: woonplaats) van de deurwaarder; aan dat vereiste wordt voldaan door plaatsing van een stempel door de deurwaarder.
- Art. 45 lid 2 sub d Rv vereist de naam en de woonplaats van degene voor wie het exploit is bestemd.
- Art. 45 lid 2 sub e Rv vereist vermelding van degene aan wie afschrift van het exploit is gelaten, onder vermelding – en dat is nieuw – van diens hoedanigheid; de deurwaarder pleegt een en ander in te vullen.
- Art. 111 lid 2 sub f Rv vereist voor dagvaarدين vermelding van de roldatum waartegen wordt gedagvaard en, indien alsdan een terechtzitting plaatsvindt, het uur daarvan; de gewone termijn van dagvaarding is ingevolge art. 114 Rv ten minste een week, waar deze voorheen ingevolge art. 7 lid 1 Rv-oud vier weken (in kantongerechtszaken) of acht dagen (in rechtbankzaken) bedroeg.
- Art. 111 lid 2 sub h Rv vereist dat in procureurszaken de wijze waarop de gedaagde in het geding moet verschijnen wordt vermeld, te weten vertegenwoordigd door een procureur.
- Niet langer *arrondissementsrechtbank*, zie art. 2 sub a RO.
- Art. 111 lid 2 sub e Rv vereist aanwijzing van de rechter die van de zaak kennis neemt, onder vermelding van het adres van het gerecht dan wel – indien van toepassing – het adres van een nevenzittings- of nevenvestigingsplaats. Zie in dat verband het Besluit nevenvestigings- en nevenzittingsplaatsen van 10 december 2001, Stb. 616.
- Het in art. 111 lid 2 sub i Rv neergelegde vereiste om gedaagde in alle zaken in eerste aanleg te wijzen op de consequenties van niet-verschijning is nieuw; voorheen gold die verplichting slechts voor kantongerechtszaken (art. 103 sub c Rv-oud).
- Art. 111 lid 2 sub d Rv vereist voor dagvaarدين vermelding van de eis en de gronden daarvan, het zogeheten petitiem en fundamentum petendi; nu de conclusie van eis als processtuk is vervallen is de klassieke frase 'te horen eis doen en concluderen' dat 'minder juist.
- Art. 111 lid 3 Rv vereist – overigens niet op straffe van nietigheid, zie art. 120 lid 4 Rv – vermelding in het exploit van dagvaarding van de door gedaagde tegen de eis aangevoerde verweren en de gronden daarvoor, de zogeheten substantiëringsplicht die het vóór 1 januari 2002 geldende recht niet kende.
- Nergens staat dat de (buiten rechte) door gedaagde tegen de eis aangevoerde verweren en de gronden daarvoor dienen te worden weerlegd, maar het verdient – met het oog op een doelmatige procesvoering – sterk aanbeveling dat wel te doen.
- Art. 111 lid 3 Rv vereist voorts – en evenmin op straffe van nietigheid – vermelding van de bewijsmiddelen waarover eiser kan beschikken en de getuigen die hij kan doen horen ter staving van de aldus betwiste gronden van de eis.
- Zoals in het model blijkt de mededelingen onder 3 en 5 a ook gebeurd is het uiteraard verstandig deze bescheiden bij de dagvaarding mee te laten betekenen (sedert 15 juli 2001 geldt op grond van art. 2 sub a van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders voor dagvaarدين immers een vast tarief van f 140,53, ongeacht het aantal pagina's en/of bijlagen) dan wel bij de inschrijving van de zaak aan het formulier B (zie art. 3.1 van het Landelijk rolreglement rechtbanken) toe te voegen. Slechts overlegging van producties bij conclusie van eis zal niet langer mogelijk zijn, omdat die conclusie als processtuk vervalt.
- Nu in de nieuwe opzet eiser niet de zekerheid heeft dat er zal kunnen worden gerepliceerd, zou de dagvaarding wel eens het laatste processtuk kunnen zijn. Een bewijsaanbod – indien relevant – dient dus daarin te worden opgenomen.
- Op grond van art. 45 lid 3 Rv dient elk exploit en afschrift daarvan door de deurwaarder te worden ondertekend.
- Desgewenst kan aan het slot van de dagvaarding de behandelend advocaat worden vermeld (vgl. noot 3) en diens zaak- en adresgegevens.